

Ավետիք Իսահակյան

Ա՜խ, անհուն սեր ես ունեի սրտիս մեջ

Ա՜խ, անհուն սեր ես ունեի սրտիս մեջ,
Եվ վառ հավատ, ու բյուր հույսեր ունեի,
Բարձրաթիչ, ինչպես արժիվ վեհափառ,
Կրսուրայի գառ թևերովս երկնի մեջ.

Ես ունեի չքնաղ ցնորք իմ հոգում,
Կրսիգայի մարդկանցից վե՛ր, երկրից վե՛ր.
Սավառնաթև, ինչպես արժիվ սևաթույր,
Շքեղ ցնորք ես ունեի իմ հոգում.

Բայց ցնորքս մնաց մենակ կյանքիս մեջ, -
Քանզի մարդիկ, որ դժմիտ են ու դաժան,
Խորտակեցին, հոշոտեցին իմ սիրտը
Եվ ցնորքը սուկ թողին ինձ կյանքի մեջ...

1899